

гаре не трѣба да измѣняватъ етимологическіѣ
 часто за това,

1) За да увардатъ характеръ словопроизведе-
 нія

2) За да ся не отдалѣчатъ отъ старо-бъл-
 гарскія церковныя.

3) Баде и мачно не проумѣва ни Росія-
 нинъ, ни Сърбинъ ни Чехъ; а то не ѣ добро.

Азъ самъ ся заловилъ заперо не съ намѣ-
 реніемъ да критикувамъ новораждающася българ-
 ска письменность, нъ съ намѣреніе да ѣ прострѣ-
 ржжъ, като на малко дѣте, кое едвамъ що може
 да ся исправѣ на нозѣ, нъ еще се клати въ
 неизвѣстность грамматическѣ и орѣографическѣ.
 Въ свършвѣи-е притурамъ една българскѣ пѣсьнь
 проведена ми отъ Стояновича чрезъ Г. Г. Пал. и Апр.

С в а д б а р с к а .

Вода тече, вода тече по бѣло каманъ-е

По бѣло каманъ-е.

Чи кой тече, чи кой тече, вода да нален

вода да нален.

Стана тече, Стана тече водѣ да нален

водѣ да нален.

Чи кому я, чи кому на дигенъ занося

на дигенъ занося.

Стуяну я, Стуяну я на дигенъ занося

на дигенъ занося.

Да не рече, да не рече изгорѣхъ за вода

изгорѣхъ за вода .

Най да рече, най да рече изгорѣхъ за Стану

изгорѣхъ за Стану.

Тоѣжъ пѣть доводно. Други колко има ше си чакать свое врѣмя.

Юрій Венелинъ.